

der navnlig lyder Krav om, at der maa blive ansat flere Postbude i København og Købstæderne. Nu er der ganske vist under Københavns Overpostmesterembede foreslaaet en Forøgelse af Postbudenes Tal med 35, nemlig fra 719 til 754. Men hvis man vil se paa den Tabel, som findes i Anmærkningerne til Finansloven, Spalte 503—04, vil det deraf fremgaa, at Post-sagernes Tal er langt stærkere voksende end denne Tilvækst i Postbudenes Antal. Dette medfører, at Publikum klager over, at Brevene blive forsinkede, og at Postbudene klage over, at de blive overanstrengte, idet deres Arbejdstid bliver meget lang. Men den Klage, der lyder her fra København, lyder ogsaa fra en hel Række andre Steder; jeg skal saaledes nævne Holbæk, Næstved, Roskilde og Odense. Disse Byer ere jo voksende, og det er jo ikke saaledes, at de alene vokse i Indbyggertal; men det, som navnlig stærkt bidrager til at forøge Postbudenes Arbejde, er, at Byerne ere stærkt voksende i Omfang, idet Udflytningen fra de indre Dele af Byerne ud til Omkredsen er meget hyppig. Derved bliver altsaa Arbejdet for Postbudene yderligere forøget.

Saa har der været afholdt et Samraad om nogle Postbude, som have været ansatte i de i København indlemmede Distrikter. Denne Sag har jeg fremdraget et Par Gange tidligere; men jeg kan ikke lade være med atter at fremdrage den i Aar, fordi det forekommer mig, at der vises Uret mod de Postbude, som arbejde i de indlemmede Distrikter. Det er Postbude, som have lige saa meget Arbejde som de røde Postbude i København, og det er Postbude, som leve under Forhold, hvor Livet er lige saa dyrt som for Postbudene herinde i København; men dog er deres Løn meget mindre. F. Eks. vil man i Betænkningens Side 158 finde oplyst, at et Postbud, der er ansat ude i Brøndshøj og har gjort Tjeneste i 20 Aar, nu kun har en Indtægt af 936 Kr., medens han derimod, hvis han havde hørt med til de røde Postbude, nu vilde have haft en Indtægt paa 1,720 Kr., og dog lever han og har hele sin Tjeneste her i København, hvor han bor Side om Side med de andre Postbude, hvis Løn blev forhøjet for nogle Aar siden. Derfor tillader jeg mig atter i Aar at henstille til den højtærede Minister at tage denne Sag under Overvejelse. Der er sket nogle Fremskridt i denne Henseende; men der er endnu 5 Bude tilbage, og jeg vil da spørge den højtærede Mi-

nister, om han ikke vil finde det rimeligt at komme dem til Hjælp. Selv med Hensyn til en saadan Ting som Huslejetillæg staa de tilbage. Der er til Københavns Postbude fastsat aarlig 120 Kr. dertil, men for Postbudene i de indlemmede Distrikter enten kun 100 Kr. eller endog kun 50 Kr. om Aaret. Og disse Folk bo dog Side om Side med de andre og maa selvfølgelig betale lige saa meget i Husleje som de københavnske Postbude. Jeg kan i det hele taget ikke forstaa den Maade at uddele Lønninger paa. Jeg har tilladt mig atter at fremdrage denne Sag i Aar og haaber, at den højtærede Minister vil tage Hensyn til disse Folk.

Postbudenes Beklædning har ogsaa været til Omtale i Udvalget og til Samraad med Ministeren. Her synes jeg ogsaa, det var rimeligt at imødekomme de Ønsker, som fremsættes navnlig fra Landpostbudenes Side. Vore Landpostbude have nu en Frakke og en Hue; men jeg synes, det var rimeligt at forsyne disse Folk, der skulle færdes i al Slags Vejr, med en Regnkappe eller et Regnslag, og ligeledes vilde jeg ikke finde det urimeligt, om Staten ogsaa gav dem Benklæder. Jeg tror, at hvis disse Ønsker blive imødekomne, vilde det vække almindelig Glæde blandt Postfunktionærerne. I det hele taget synes jeg, at der godt fra Postbestyrelsens Side kunde gøres mere for at imødekomme Befolkningens Ønsker. Postvæsenet skal ikke være et Objekt, som skal kunne give store Indtægter for Statskassen. Postvæsenet er ikke til, for at Staten derigennem skal tjene Penge. Postvæsenet er til for at betjene Folket og ikke for at tjene Penge, og jeg ser ikke noget godt i det, at Postvæsenets Overskud er blevet saa stærkt voksende. Jeg synes, at der fra Bestyrelsens Side burde tages mere Hensyn til Befolkningens Ønsker og ligeledes til berettigede Ønsker, som fremsættes fra Funktionærernes Side.

Endelig har der fra vor Side været foranlediget et Samraad om Forbindelsen med Island. Det oplyses for os, at Kontrakten med det forenede Dampskibsselskab, der nu besørger en Del af Postforbindelsen til Island, er opsagt med Udgangen af 1907. Danmark har betalt til det forenede Dampskibsselskab 65,000 Kr. om Aaret herfor, og Island har betalt 75,000 Kr. Men Islænderne, som jo vist ere gode og dygtige Forretningsfolk, have allerede i Efteraaret 1905 faaet denne Afgift nedsat. Hvor stor Nedsættelsen er, kan jeg ikke sige, men det hedder sig, at